

ŞAFAK TOHUMU, KARANLIĞIN İÇİNDE

1.

“Pat gümmm! Gacirt, gucirt! Gümmmm!”

“Eyvah iki araç çarpıştı! Birisi dev gibi bir kamyon.”

“Yetişin! Yangın söndürücüsü olan getirsin! Birazdan benzin deposu patlar.”

“Aman çabuk olun! Ambulans Çağırın! Acil servise, itfaiyeye telefon edin!”

“Vay vay vay! Arabanın birisi, servis minibüsü.”

“İçi boş mu?”

“Keşke öyle olsaydı. Okula giden küçük çocuklarla dolu.”

“Vah, vah, vah! Pert olmuş bu arabalardan çocuklar nasıl sağ çıkar? Vallahi ölen kurtulur. Kalanın çoğu sakat kalır.”

2.

Şehrimizde bol ölümle sonuçlanan bu kaza olduğunda on iki yaşında ortaokula giden bir çocuktum. Servis aracının içinde sağa çıkanlardanım...

Ama:

Benim durumumda olan için gelmesini istemediği halde sık çağırmaya başladığı o siyah çizgiyle simgelenen ölüm vardır.

Dört duvar arasına kısılı, kısıralı kalmışsa koygun ağırlığına kavuşmuş bütün günleri tek renktir. O da gridir. Çok sevdiği somon pembesi, açık lavanta rengi kalkmıştır renk skalasından.

Tıkır tıkır işleyen yelkovan ve akrep çakılıp kalır süslü saat minelerinde.

Alacalanan sabah karanlığından göz uyku tutuncaya kadar geçmek bilmez bir zaman uzanır önünde. Sıkıcı, dümdüz.

Mekânı belli doygun acılı anlardır yaşadığı. İçinde tarifsiz duygular. Hırçınlık, yardım kabul etmeyiş, en fazla da isyan.

Geceler, üstüne yıkılır ağır yükler gibi ihar. Aşksızlığını, yalnızlığını, içe gömülen özlemlerini biteviye anımsatarak... Sonrasında delip delinmeyeceği belli olmayan kabuğuna çekilip koza örme günleri başlar.

Umutları kırılığandır başlangıçta. Sonraları birbirine kök sarmaşıklar gibi sarılır umutla, umutsuzlukları.

Onur sorunu yaptığı ilişkiler. Yersiz alınganlıklar. Çaresizlikler. Bilerek kaçışlar. Sonucundan korkup girişmediği fırsatlar. Hatalı yönelimler. Sınır tanımayan kahredişler.

İçine yalanın gizlendiği gerçekler. Boş yere suçladıkları, kıskandıkları. Herkes suçlu, herkes masumdur bir süreç sonrası...

Kimi çaresizlikten boyun eğerken, kimi içinde volkanların beslenip palazlanır.

Beyaz önlük, ilaç tüpleri, tekerlekli araba, tavuk çorbası, sıvı sabun, ıslak havlu kokusu... Zamanlı zamansız alnında dolaşan, ateşini yoklayan anne eli doldurur yaşantısını...

3.

Geçirdiğim kaza, yaşamımı o noktadan sonra ikiye katlandı. Tam da yaşama heyecanıyla serimi yazmaya başlamışken...

Akranlarımla birlik gittiğim okulu bırakıyorum ilk önce. Sokaktaki saklambacı, körebeyi büyümeyi beklemeden ve istemeden... Sürdüğüm bisiklet bir yerleri kötü kanatacak korkusuyla çoktan kalkmış ortadan.

Ama ben çocuğum daha okula gitmem gerek. Oyun oynamak isterim elbette. Dizlerim parçalansın düştüğümde. Umutlarım değil. Burnun da soyulabilir birçok kez. Ten yarasıdır. İki üç günde sağılır gider.

Bir gün önüme sepet dolusu yün bırakıyor çaresiz kalmış annem. Tepkimden ürkerekten. Oyalanırım diye. Zerre kadar kötü niyet yok. Hani kızım ya. Kızlar da çeyiz der çimen der gelecek evi için üretir ya.

Yünler renk renk. Hepsi sevdiğilerimden seçilmiş, bilinerek. İçinde tek siyah olmayan. Nefret ediyorum renkli de olsa yünlerden şişlerden.

“Elime bir tabanca verin! Yok, olması gerekenleri yok edeyim. Adına yeryüzü denilen büyük yuvarlakta.

Korkamayın! Güzeli, iyiyi doğruyu sevgiyi saygıyı öldüremem ben. Ne kuşları ne insanları. Çiçekleri ezmem, kıramam ağaçların dallarını. Kitapları yırtmam.

“Bir tabanca verin bana!”

Şimdiye değin tabanca denilen alete yakından bakmadığım, elimle tutmadığım geliyor aklıma. Tıpkı sevmediğim kullanılmasını istemeğim gibi. Ama istiyorum.

“Bir tabanca verin bana!”

Rastlantının uzattığı güçlü bilekli bir el giriyor sık yaşadığım sahneye. Kadrajdaki yüz değişse hep aynı kalacak bir el. Canımı yaksa, sonuna kadar zorlasa da bırakmayacağım. İncecik parmaklı kız çocuğu, yapışiyor bu güçlü ele. Umuda sarılır gibi.

“Al,” diyor “Al bakalım, istediğin tabancaysa işte bu da bir tabanca. Ama bu, adres sormadan canlar yakan, evler yıkandan değil. Bu bir bedensel Engelliler için. 10 m tabancası. SH1.”

“Teşekkür ederim.” İncecik çıkıyor sesim. Elin sahibi yumuşuyor.

“Bilir misin küçük kız, bütün tabancalarda en önemli unsur, gez, göz, arpacıktır. Tutulan yerin adı kabza. Kimi savat işlidir. Atılarda mermi.”

“Ama ben mermiyi sevmem.”

“Sevme de zaten.”

“Yalnız bu öyle bir tabanca ki, insan hayvan canlı öldürmez. Can yakmaz. Yuva yıkmaz. Aksine yaşama bağlar. Umutsuzluğu, karamsarlığı kini, garezi kıskançlığı düşmanlığı yok etmeye yöneliktir.”

“Mermiyi nasıl koyacağım? Atışı nasıl yapacağımı bilmiyorum ben.”

“Öğrenirsin! Azimli olman gerek. Kendine acımayacaksın. Çalışmaktan korkmayacaksın. Emeksiz yemek olduğunu nerede görmüştür?”

Kondisyon ve tabanca ile kuru tetik çalışması yapacaksın yoğunlukla. Tetik ve nefes kontrolü egzersizler arkasından gelecek...

Bu iş en iyi poligon denilen yerde yapılır. Evde yapabilirsin. Yarışma yakınlarında mutlaka oraya gideceksin.

Yarışmalar, havalı ve 22 kalibrelik silahlarla. Birlikte, bireysel ya da takım halinde. Yarışmalarda fonksiyonel bir sınıflandırma sistemi...

Geriye dönüşü düşünüyor musun küçük kız? Yoksa gidip başkalarına umut olayım.”

“Kesinlikle hayır. Ama onlara da umut olabilirsin. Kiskanmam ben.”

“Aferin küçüğüm! Bunları duymayı bekliyordum zaten ben de senden.

10.25 ve 50 m ye kurulu uzaklıktaki on halkalı hedeflere nişan alacaksın. Ortak merkezli puanlama halkalarından oluşan hedefe. Yeterlilik turlarında, merkezdeki halkanın değeri on puandır. En dıştaki halkanınsa bir. Her halkanın bir’den on’a kadar bir değerlendirildiği bir hedef olduğunu sakın unutma

Ateş ederken merkeze: kazaları haksızlıkları, kini, garezi, savaşı, düşmanlığı, açıkları, yoksullukları, kötüyü, çirkinliği yanlışı koy. İnsanların üstüne çökmüş belaları unutmadan yerleştir halkalar üzerine. Bir bir yok ettiğini düşün. Gözünü kırpmadan bas tetiğe... Hepsi bu.

“Sonrası?”

“Sonra! Başlamak bitirmenin ilk adımı. ”

“Tamam. Başlamak devam etmenin ilk evresi.”

4.

Beyninin arka tarafına sıkıştırıp unuttuğu bir şey yumuşamaya başlıyor. Uzun sürmüş hastalıktan kalkmış gibi yeniden yaşamaya başlıyor ince parmaklı küçük kız. Bu, tıpkı yeniden doğmak gibi bir şey. Sancılı ama kansız. İçten gelen kocaman engelsiz nefese benzer bir“oh,” boşatıyor günlerin tortulayıp biriktirdikleri. Sıvılaşmış akıyor. Gittiği yeri görmek bile istemiyor.

Yakın çevrenin kattığı “oh. Ohlar “ı izliyor arkasından küçük kız. Acılar insanı öldürmezse büyütüyor güçlendiriyor gerçeğiyle yüz yüze gelerekten. Engelini kabullenip onunla yaşamayı öğreniyor yakınmak yerine. “Sorunlarla herkes için var. Ama şöyle böyle” ama var, başa çıkılması gereken.

Yeniden başlıyor yaşamaya, bıraktığı yerden. Eskisinden daha güçlenmiş olarak. Yaşamı, engelsiz iki insanın üstesin gelemeyeceği kadar dolu oluşunu görüyor. Büyüme böyle bir şey olsa gerek.

Artık onun parmakları ince değil. Soğuk kabza tutup, tetik çekmekten. Safi kas kesmiş sanki. Çifte su verilmiş çeliği kışkırtmak ister gibi.

Engelliler yardımlaşma ve dayanışma derneğine üye oluyor. Dernek kapsamında tiyatro faaliyetlerinde bulunuyor. Yarım bıraktığı okulu bitiyor dışarıdan. Yenilerine başlamak için. Bedensel Engelliler ile ilgili

Devlet Memurluđu sınavını kazanarak, yardımcı hizmetli kadrosundan göreve başlıyor.

Kendinle olan yarışını kazanmakla kalmıyor. Lisanslı bir atıcıdır. Ulusal ve uluslar arası yarışmalarda anılıyor adı. Üyesi olduğu takımı. Madalyalar topluyor ki ne kucağı ne bucağı sığar.

Kazanımlar hatır gönül işi değil. Yetkililerden onaylı, emek, alın teri, gayret belgesi. Yıllara paralel genişleyen açıyla büyüyen başarı yelpazesi büyüdükçe büyüyor. Dost düşman seviniyor.

Şimdi milli. Kucağı madalyalarla dolu daha nice şampiyonluklar kazanacağıma inanan bir şampiyon. Doğup büyüdüğü ve de hala yaşadığı güzel şehrinin gurur kaynağı. Hangi yarışmaya gitse arkasında bütün yurt insanını tek yürek buluyor.

2012, Dünya Kupası/Polonya-

2011.Dünya Kupası/İspanya-1

.2010. Dünya Kupası/Hırvatistan- final 4.

2008.Pekin Paralimpik Oyunları-

2006Dünya Şampiyonası/İsviçre7.

.2005 Avrupa Şampiyonası/Polonya-8.

.....

. 19-22 Ekim tarihlerinde Aksaray'da yapılacak Atıcılık Havalı Silahlar Türkiye Şampiyonası'na hazırlanıyor. Burada başarılı olan ve derece yapan sporcular milli takıma seçilerek kısa bir süre sonra da kampa alınacak. Ardından Londra'da yapılacak 2012 adıyla çağrılan Paralimpik Oyunlarına uçacak.

İspanya'da yapılan Dünya Kupası yarışmalarında 49 ülkenin içinde birinciliği kazanarak ülkesini en iyi temsil ediyor. Birinci olması nedeniyle olimpiyatlara direkt katılma hakkı tanınıyor. Bundan sonraki hedefi belli. Yarışmaların zirvesi olan olimpiyatlarda derece yapmak Türk Bayrağı'nı dalgalandırmak bir kez daha. Başarısını tüm dünyaya başarımızı gösterdiğinde çok mutlu olacak.

Sporu sadece ego tatmini eğlence olarak görmüyor. İç disiplin, yarışmacı ruh ve dostluk. Gücün bilinçli kullanımı, dayanıklılık. Sosyal ilişki oluşumu. İç kapanıklılığı, utanma korkusunu yok eden yaşama gücü...

Artık kendini önemsiyor ve seviyor. Kendine güveniyor.

Günlerinin rengi gri değil.

Meğer her karanlık, kendinin sonlandırılacak şafağın tohumlarını içinde taşıyormuş. Asıl onu anlıyor.